Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2075/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

(EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 711/95 annettu 27 päivänä maaliskuuta 1995	L 73	13	1.4.1995
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 3290/94 annettu 22 päivänä joulukuuta 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M3**	Neuvoston asetus (EY) N:o 415/96 annettu 4 päivänä maaliskuuta 1996	L 59	3	8.3.1996
►**M4**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2444/96 annettu 17 päivänä joulukuuta 1996	L 333	4	21.12.1996
►**M5**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2595/97 annettu 18 päivänä joulukuuta 1997	L 351	11	23.12.1997

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

▼B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2075/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [3],

sekä katsoo, että

maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteinen maatalouspolitiikka tähtää perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamiseen, ja erityisesti raakatupakka-alalla markkinoiden vakauttamiseen ja asianomaisen maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseen; mainitut tavoitteet voidaan saavuttaa mukauttamalla raaka-aineet tarpeisiin, mikä perustuu erityisesti laatua korostavaan politiikkaan,

tupakkamarkkinoiden tämänhetkinen tilanne, jolle on ominaista kysynnän ja tarjonnan välinen epätasapaino, edellyttää yhteisön kyseisten markkinoiden säätelyä tähän asti ohjanneen järjestelmän tuntuvaa muuttamista siten, että perinteisten tuottajien harjoittama tupakanviljely silti säilytetään; muuttaminen merkitsee markkinoiden hallintajärjestelmien yksinkertaistamista ja samanaikaisesti sekä markkinoiden tarpeisiin ja taloudellisiin vaatimuksiin että valvontakeinojen vahvistamiseen sopeutetun tuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän toteuttamista, jotta voidaan varmistaa, että hallintajärjestelmien avulla saavutetaan kaikki yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet,

eri tupakkalajikkeet voidaan luokitella ryhmiin viljelyteknisten yhtäläisyyksiensä ja tuotantokustannustensa perusteella ottaen huomioon kansainvälisessä kaupassa käytetyt nimitykset,

kilpailutilanne tupakkamarkkinoilla edellyttää perinteisten tupakantuottajien tukemista, ja kyseisen tuen olisi perustuttava sellaiseen palkkiojärjestelmään, joka mahdollistaa tupakan menekin yhteisössä,

palkkiojärjestelmän tehokas hallinta voidaan varmistaa viljelijän ja ensimmäisen jalostusasteen yrityksen välisillä viljelysopimuksilla, jotka takaavat samalla kertaa sekä vakaan menekin viljelijöille että säännölliset toimitukset jalostusyritykselle; kun jalostusyritys maksaa tuottajalle palkkion suuruisen summan sopimuksen kohteena olevan ja laatuvaatimukset täyttävän tupakan toimitushetkellä, tuetaan toisaalta tupakanviljelijöitä ja toisaalta helpotetaan palkkiojärjestelmän hallintaa,

yhteisön tupakantuotannon rajoittamiseksi ja tuotannon hillitsemiseksi sellaisten lajikkeiden osalta, joilla on menekkivaikeuksia, olisi määritettävä yleinen enimmäistakuukynnys yhteisössä ja jaettava tuotanto vuosittain erityisten takuukynnysten mukaan kunkin lajikeryhmän osalta,

takuukynnysten noudattamisen varmistamiseksi olisi otettava käyttöön rajoitetuksi ajanjaksoksi jalostuskiintiöjärjestelmä; jäsenvaltioiden on jaettava siirtymäkauden ajan vahvistettujen takuukynnysten puitteissa jalostuskiintiöt asianosaisten laitosten kesken, ottaen huomioon, että yhteisön tätä tarkoitusta varten käyttöön ottamilla säännöillä pyritään varmistamaan oikeudenmukainen jakaminen aiemmin jalostettujen

[1] EYVL N:o C 295, 14.11.1991, s. 10
[2] EYVL N:o C 94, 13.4.1992
[3] EYVL N:o C 98, 21.4.1992, s. 18

▼B

määrien perusteella siten, että todettuja poikkeavia tuotantolukuja ei kuitenkaan huomioida; on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kiintiöt voidaan myöhemmin jakaa tuottajille hyväksyttävin ehdoin; jäsenvaltioilla on oltava käytettävissään riittävät tiedot, jotta ne voivat jakaa kiintiöt tuottajille aiemmin saatujen tulosten perusteella,

ensimmäisen jalostusasteen yritys ei missään tapauksessa saa solmia viljelysopimusta, joka ylittää sille myönnetyn kiintiön; tämän vuoksi palkkion enimmäismäärä on rajoitettava jalostuskiintiötä vastaavaan määrään,

palkkio- ja tuotannon rajoittamisjärjestelmät olisi aluksi ulotettava vuoteen 1997, jotta kyseisiä järjestelmiä voidaan tarkastella uudelleen saadun kokemuksen perusteella ja tehdä niihin tarvittaessa mukautuksia myöhempiä ajanjaksoja varten,

tupakkamarkkinoiden tervehdyttämistä ja tuotannon parantamista voidaan edistää erilaisilla tuotannonohjaustoimenpiteillä; erityisesti tuottajaryhmittymät voivat erityistuen avulla parantaa tuotannon järjestämistä ja ohjausta; lisäksi palkkiosta pidätettävällä summalla rahoitettavan tutkimusohjelman avulla voidaan ohjata tupakantuotantoa vastaamaan paremmin kansanterveyteen liittyviä yhteisön vaatimuksia, ja lajikkeiden Mavra, Tsebelia, Forchheimer, Havanna IIc sekä Geudertheimer-hybridien viljelyn tärkeä asema yhteisön tiettyjen alueiden taloudessa edellyttää tuotantosuunnan muutosohjelman toteuttamista kyseisten lajikkeiden tuottajien osalta,

yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen edellyttää yhteisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla,

määrällisistä rajoituksista yhteisön ulkorajoilla voidaan luopua; yhteisön olisi kuitenkin sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi vaille suojaa poikkeuksellisten tilanteiden mahdollisesti aiheuttamia häiriöitä vastaan,

ennalta aavistamattomat markkinaolosuhteet saattavat myös tehdä tarpeellisiksi poikkeukselliset markkinatukitoimenpiteet, joista päättää komissio,

tiettyjen tukien myöntäminen saattaisi vaarantaa yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi tupakka-alalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

olisi säädettävä yhteisön taloudellisesta vastuusta niiden kustannusten osalta, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamiseen liittyvistä velvoitteista yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 ([1]) mukaisesti,

saatu kokemus on osoittanut, että valvonnan vahvistaminen tupakka-alalla on välttämätöntä; tarvittaessa tietyt valvontavaltuudet voitaisiin myöntää itsenäiselle valvontatoimielimelle kyseisten markkinoiden erityisvaatimusten huomioon ottamiseksi,

tupakka-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

siirtymisen raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 727/70 ([2]) käyttöön otetusta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään tulee tapahtua mahdollisimman hyvissä olosuhteissa; tämän vuoksi siirtymäkauden toimenpiteet saattavat osoittautua välttämättömiksi; sen lisäksi uutta järjestelmää olisi sovellettava täydellisenä vasta vuoden 1993 sadosta alkaen,

([1]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 2048/88 (EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 1).

([2]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 1. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 860/92 (EYVL N:o L 91, 7.4.1992, s. 1).

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Raakatupakka-alan yhteinen markkinajärjestely sisältää säännöt, jotka koskevat:

— palkkiojärjestelmää,

— tuotannon ohjaus- ja rajoittamistoimenpiteitä,

— kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevaa järjestelmää.

Se koskee CN-koodiin 2401 kuuluvia valmistamatonta tupakkaa ja tupakanjätteitä.

2 artikla

Raakatupakkalajikkeet luokitellaan seuraaviin ryhmiin:

a) Flue cured:

riihikuivattu tupakka; ilman kiertoa, lämpötilaa ja ilman kosteuspitoisuutta valvotaan kuivauksen aikana;

b) Light air cured:

suojakatoksen alla ilmakuivattu tupakka, jota ei fermentoida;

c) Dark air cured:

suojakatoksen alla ilmakuivattu tupakka, jossa sallitaan luonnollinen fermentoituminen ennen markkinoille saattamista;

d) Sun cured:

aurinkokuivattu tupakka;

e) Fire cured:

savustamalla kuivattu tupakka;

f) Basmas (sun cured);

g) Katerini (sun cured);

h) Perinteinen Kaba Koulak ja vastaavanlaiset lajikkeet (sun cured).

Eri ryhmiin kuuluvat lajikkeet on lueteltu liitteessä.

I OSASTO

Palkkiojärjestelmä

3 artikla

▼M5

1. Vuoden 1993 sadosta vuoden 1998 satoon otetaan käyttöön palkkiojärjestelmä, jossa palkkion suuruus on sama kaikille eri ryhmiin kuuluville tupakkalajikkeille.

▼B

2 Belgiassa, Saksassa ja Ranskassa viljeltäville flue cured, light air cured ja dark air cured -tupakkalajikkeille myönnetään kuitenkin lisätukea. Sen suuruus on 50 prosenttia kyseisille tupakkalajikkeille 1 kohdan mukaisesti myönnetyn palkkion ja vuoden 1992 satoon sovelletun palkkion välisestä erotuksesta. ►M4 Itävallassa viljeltävälle tupakalle myönnetään vuoden 1996 sadosta lukien sama määrä lisätukea kuin Saksassa viljeltävälle tupakalle. ◄

3 Kyseisen palkkion tarkoituksena on viljelijän tulojen tukeminen markkinoiden tarpeita vastaavan tuotannon puitteissa ja yhteisössä tuotetun tupakan menekin varmistaminen.

▼B

4 artikla

1 Neuvosto vahvistaa perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen satovuosittain palkkion ja lisätuen suuruuden ottaen huomioon erityisesti eri tupakoiden tähänastiset ja ennustetut menekkimahdollisuudet tavallisissa kilpailuolosuhteissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla.

2 Tuen suuruus vahvistetaan:

a) kilogrammalle tupakanlehtiä, joille ei ole suoritettu esijalostus- tai käsittelytoimenpiteitä;

b) kullekin raakatupakkaryhmälle.

5 artikla

Palkkion myöntämistä koskevat erityisesti seuraavat edellytykset:

a) tupakan on oltava lähtöisin kullekin lajikkeelle määritetyltä tuotantoalueelta;

b) laatuvaatimuksia on noudatettava;

c) tuottaja toimittaa tupakanlehdet ensimmäisen jalostusasteen yritykselle viljelysopimuksen perusteella.

▼M1

6 artikla

1. Viljelysopimuksessa on oltava vähintään:

— ensimmäisen jalostusasteen yrityksen sitoumus maksaa tuottajalle ostohinta ja, jos jäsenvaltion toimivaltainen toimielin ei maksa tuottajalle palkkiota suoraan, määrä, joka on sovitusta ja tosiasiallisesti toimitetusta määrästä maksettavan palkkion suuruinen,

— tuottajan sitoumus toimittaa ensimmäisen jalostusasteen yrityksille raakatupakka, joka vastaa sopimuksessa määrättyjä laatuvaatimuksia.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen toimielimen on maksettava palkkion määrä tuottajalle todistusta vastaan siitä, että tupakka on toimitettu tai sen on korvattava palkkion määrä ensimmäisen jalostusasteen yritykselle, jos viimeksi mainittu on maksanut tuottajalle palkkion suuruisen määrän, kun esitetään todiste siitä, että tuottaja on toimittanut tupakan ja että 1 kohdassa tarkoitettu määrä on maksettu.

▼B

7 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Niihin sisältyy erityisesti:

— tuotantoalueiden rajaaminen kaikille lajikkeille,

— toimitettua tupakkaa koskevat laatuvaatimukset,

— muut viljelysopimukseen liittyvät ehdot ja sopimuksen viimeinen solmimispäivä,

▼M1

— mahdollisesti vaadittava vakuus, joka ensimmäisen jalostusasteen yrityksen tai tuottajien on annettava, sekä tämän vakuuden antamisen ja vapauttamisen edellytykset, jos pyydetään ennakkomaksua,

▼B

— palkkion myöntämiseen liittyvät erityisehdot siinä tapauksessa, että sopimus solmitaan tuottajaryhmittymän kanssa,

— toimenpiteet, jotka on toteutettava siinä tapauksessa, että viljelijä tai ensimmäisen jalostusasteen yritys ei täytä sopimusvelvoitteitaan.

▼B

II OSASTO

Tuotannon rajoittamista koskeva järjestelmä

8 artikla

Yhteisölle vahvistetaan yleinen enimmäistakuukynnys, jonka suuruus on ►A1 350 600 ◄ tonnia raakatupakkaa lehtinä satovuotta kohti. Vuoden 1993 sadolle kyseinen kynnys on kuitenkin vahvistettu 370 000 tonniksi.

Tämän takuukynnyksen puitteissa neuvosto vahvistaa vuosittain perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen erityiset takuukynnykset kullekin lajikeryhmälle ottaen huomioon erityisesti kyseisten tuotantoalueiden markkinaolosuhteet ja yhteiskunnallis-taloudelliset ja maataloudelliset olosuhteet.

▼M1

9 artikla

▼M5

1. Takuukynnysten noudattamisen varmistamiseksi otetaan käyttöön tuotantokiintiöjärjestelmä satovuosiksi 1995-1998.

▼M1

2. Neuvosto jakaa kullekin lajikeryhmälle satovuosittain käytettävissä olevat määrät tuottajajäsenmaiden kesken perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

►M3 3. Edellä 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen määrien perusteella ja tämän kuitenkaan rajoittamatta 4 ja 5 kohdan soveltamista jäsenvaltiot jakavat tuotantokiintiöt tuottajien kesken suhteessa viimeistä satovuotta edeltävien kolmen vuoden aikana jalostukseen toimitettujen määrien keskiarvoon lajikeryhmittäin. ◄ Vuoden 1992 tuotantoa ja kyseiseltä satovuodelta peräisin olevia toimituksia ei saa kuitenkaan ottaa laskelmissa huomioon, vaan ne korvataan viimeistä satovuotta edeltävän neljännen vuoden tuotannolla ja kyseiseltä satovuodelta peräisin olevilla toimituksilla. Kyseinen jakautuminen ei rajoita soveltamasta yksityiskohtaisia sääntöjä tuotantokiintiöiden jakamisesta seuraavien satovuosien osalta.

4. Jaettaessa 3 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä jätetään erityisesti ottamatta huomioon viitetuotantoa laskettaessa raakatupakan määrät, jotka ylittävät asetuksen (ETY) N:o 727/70 nojalla sovellettavat taatut enimmäismäärät.

Tarvittaessa otetaan huomioon ainoastaan huomioon otettavina vuosina kiintiön rajoissa tapahtunut tuotanto.

▼M3

5. Jäsenvaltiot voivat saada siirtää kiintiöiden jakamisen jälkeen saatavilla olevia takuukynnyksen määriä toiseen lajikeryhmään ennen viljelysopimusten tekemiselle säädettyä määräaikaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos lajikeryhmän takuukynnyksen määrää vähennetään tonnilla, saa toista lajikeryhmää lisätä enintään tonnilla, jollei kolmannen akakohdan soveltamisesta muuta johdu.

Takuukynnyksen määrien siirtäminen lajikeryhmästä toiseen ei saa aiheuttaa lisäkustannuksia EMOTR:lle.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ne sisältävät erityisesti 1 kohdassa tarkoitettujen määrien määrittelyn.

▼M1

10 artikla

1. Palkkiota ei saa maksaa tuottajalle myönnetyn kiintiön ylittävien määrien osalta.

▼M1

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa määrätään, tuottaja voi toimittaa jokaisen lajikeryhmän ylituotannon, joka on enintään 10 prosenttia tuottajan kiintiöstä, ja tämä ylittävä osa oikeuttaa seuraavana satovuonna maksettavaan palkkioon, jos seuraavana satovuonna asianomainen tuottaja vähentää tuotantoaan vastaavasti niin, että kyseisen kahden satovuoden yhteenlaskettuja kiintiöitä ei ylitetä.

11 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ne sisältävät erityisesti 9 artiklan 4 kohdassa säädettyjen kiintiöiden jakamista koskevat mukautukset.

▼B

III OSASTO

Tuotannonohjaustoimenpiteet

12 artikla

1 Tarjonnan keskittämiseksi ja sen mukauttamiseksi laadullisesti markkinoiden tarpeisiin myönnetään erityistukena 10 prosenttia palkkion määrästä, jos viljelysopimukset solmitaan ensimmäisen jalostusasteen yrityksen ja hyväksytyn tuottajaryhmittymän välillä ja kyseisten sopimusten kohteena olevat toimitukset kattavat sanotun ryhmittymän jäsenten kokonaistuotannon.

2 Erityistukea maksetaan tuottajaryhmittymälle tuotannon järjestämisen ja ohjaamisen parantamiseksi.

3 Komissio määrittää yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ne sisältävät erityisesti sääntöjä, jotka koskevat:

— erityistuesta osalliseksi pääsevien tuottajaryhmittymien määrittelemistä,

— ryhmittymän hyväksymisen edellytyksiä,

— erityistuen käyttöä.

13 artikla

1 Perustetaan yhteisön tupakka-alan tutkimus- ja tiedotusrahasto. Se rahoitetaan pidättämällä palkkion maksamisen yhteydessä enintään yksi prosentti palkkion määrästä.

2 Kyseinen rahasto rahoittaa ja sovittaa yhteen tutkimus- ja tiedotusohjelmia, joiden tarkoituksena on syventää tupakan haittavaikutuksia ja asianmukaisia ennalta ehkäiseviä ja parantavia toimenpiteitä koskevaa tietämystä, sekä ohjata yhteisön tuotantoa mahdollisimman vähän haitallisten tupakkalajikkeiden ja -laatujen suuntaan.

3 Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Komissio päättää 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen lajikkeita Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc sekä Geudertheimer-hybridejä koskevasta kolmevuotisohjelmasta tuotantosuunnan muuttamiseksi markkinoita paremmin vastaavien lajikkeiden tai muiden maataloustuotteiden suuntaan. Kyseisen ohjelman toteuttaminen aloitetaan vuoden 1993 sadosta. Siihen voi sisältyä erityistoimenpiteitä, joilla on tarkoitus korvata tuotantosuunnan muutoksesta mahdollisesti aiheutuvat tulojen menetykset.

▼M2

IV OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

15 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteisen tullitariffin tullimaksuja sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

16 artikla

1 Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityissäännöt sen soveltamisesta koskevat tässä asetuksessa käsiteltävien tuotteiden tariffiluokitusta.

2 Jollei tässä asetuksessa tai sen mukaisissa säännöksissä toisin säädetä, seuraavat toimet ovat kiellettyjä kaupassa kolmansien maiden kanssa:

a) tulleja vastaavien maksujen kantaminen,

b) määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

16 a artikla

1 Jos tuonnin tai viennin vaikutuksesta yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3 Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

4 Tätä artiklaa sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä sopimuksista aiheutuvat velvoitteet.

▼B

V OSASTO

Yleiset määräykset ja siirtymäkautta koskevat järjestelyt

17 artikla

Ennalta aavistamattomien markkinaolosuhteiden varalta voidaan toteuttaa poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan siinä laajuudessa ja sellaiseksi kestoajaksi kuin on ehdottoman välttämätöntä kyseisten markkinoiden tukemisen kannalta.

▼B

18 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

19 artikla

Edellä I ja III osaston mukaisesti aiheutuvat menot katsotaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuiksi menoiksi.

20 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet yhteisön säännösten noudattamisen varmistamiseksi raakatupakka-alalla. Tämän vuoksi niiden on ilmoitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamisesta hallintaa ja valvontaa koskevista käytännön toimenpiteistä, joita ne aikovat toteuttaa. Komissio hyväksyy kyseiset toimenpiteet tai vaatii niihin tarvittavat tarkistukset kolmen kuukauden kuluessa mainitusta ilmoituksesta. Jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltion on tehtävä tarpeelliset mukautukset toimenpiteisiinsä mahdollisimman nopeasti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista kansallisiin säännöksiin tehdyistä muutoksista, ja komissio tutkii ne samojen sääntöjen mukaisesti.

2 Kukin tuottajajäsenvaltio perustaa oman oikeusjärjestyksensä mukaisesti erityisen toimielimen, jonka tehtävänä on suorittaa valvontaa yhteisön tupakkajärjestelmän puitteissa. Kuitenkin ne jäsenvaltiot, joiden 9 artiklan 2 kohdan mukainen takuukynnys on alle 45 000 tonnia, voivat päättää olla perustamatta tällaista toimielintä.

3 Toimielin on hallinnollisesti täysin riippumaton. Asianomainen jäsenvaltio myöntää sille kaikki toimivaltuudet, jotka ovat tarpeen sille osoitettujen tehtävien hoitamisessa.

Toimielin koostuu toimihenkilöistä, joiden lukumäärä ja koulutus mahdollistavat edellä mainittujen tehtävien suorittamisen.

4 Ennen kunkin markkinavuoden alkua asianomainen jäsenvaltio laatii toimielimen ehdotuksesta alustavan talousarvion ja toimintaohjelman, jotka jäsenvaltio toimittaa komissiolle ja joiden tarkoituksena on varmistaa palkkiojärjestelmän asianmukainen soveltaminen. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota tekemään alustavaan talousarvioon ja toimintaohjelmaan tarkoituksenmukaisiksi katsomansa muutokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltion omaa vastuuta.

Komission toimihenkilöt voivat milloin tahansa seurata toimielimen harjoittamaa toimintaa.

Toimielin antaa määräajoin jäsenvaltiolle ja komissiolle kertomuksen toiminnastaan. Kyseisessä kertomuksessa on esitettävä mahdollisesti esiin tulleet vaikeudet ja annettava tarpeen mukaan valvontajärjestelmää koskevia parannusehdotuksia.

5 Toimielimen todelliset menot katetaan 50-prosenttisesti Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion puitteissa, ja jäljelle jäävän osan rahoituksesta vastaa asianomainen jäsenvaltio.

6 Komissio päättää 5 kohdassa tarkoitettujen menojen vuosittaisesta summasta asianomaisten jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella. Tämä summa myönnetään sen jälkeen, kun komissio on todennut, että kyseinen toimielin on perustettu ja se on suorittanut tehtävänsä. Toimielimen perustamisen ja toiminnan helpottamiseksi kyseinen summa voidaan maksaa ennakkoerissä pitkin vuotta toimielimen vuositalousarvion perusteella, joka laaditaan yhteisymmärryksessä jäsenvaltion ja komission kanssa aina ennen seuraavan vuoden lokakuun loppua.

7 Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta 2-4 kohdan nojalla nimitetyt toimielimet:

— pääsevät tuotanto- ja jalostuslaitoksiin sekä kaupan tiloihin,

▼B

— voivat tutustua kirjanpitotietoihin ja muihin valvonnan kannalta tarpeellisiin asiakirjoihin ja ottaa näistä jäljennöksiä tai otteita,

— voivat pyytää tarvittavia tietoja.

8 Komissio antaa 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

21 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission on annettava toisilleen tiedoksi kaikki tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja jakelusta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Perustetaan tupakkaa käsittelevä hallintokomitea, jäljempänä ”komitea”, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

23 artikla

1 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa käsiteltävänä olevan asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa neuvoston komission ehdotuksesta tekemille päätöksille määrätyllä enemmistöllä. Äänestyksissä komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan sanotussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

2 Komissio päättää toimenpiteistä, jotka pannaan välittömästi täytäntöön. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio toimittaa ne heti tiedoksi neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden täytäntöönpanoa enintään yhdellä kuukaudella edellä mainitusta tiedoksi antamisesta.

3 Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa säädetyssä määräajassa.

24 artikla

Komitea voi käsitellä muitakin kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

25 artikla

Tätä asetusta on sovellettava siten, että otetaan huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet.

26 artikla

Ennen 1 päivää huhtikuuta 1996 komissio esittää neuvostolle I ja II osastossa säädettyjä järjestelmiä koskevan ehdotuksen, jota sovelletaan satovuodesta 1998 alkaen. Neuvosto tekee päätöksen kyseisestä ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Jos on tarpeen helpottaa siirtymätoimenpiteillä siirtymistä asetuksella (ETY) N:o 727/70 käyttöön otetusta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, nämä toimenpiteet annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

28 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 727/70 satovuodesta 1993 alkaen.

29 artikla

Tätä asetusta sovelletaan satovuodesta 1993.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

TUPAKKALAJIKKEIDEN LUOKITUS RYHMITTÄIN

I. FLUE CURED

Virginia
Virginia D ja sen hybridit
Bright

II. LIGHT AIR CURED

Burley
Badischer Burley ja sen hybridit
Maryland

III. DARK AIR CURED

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso
Paraguay ja sen hybridit
Dragon vert ja sen hybridit
Philippin
Petit Grammont (Flobecq)
Semois
Appelterre
Nijkerk
Misionero ja sen hybridit
Rio Grande ja sen hybridit
Forchheimer Havanna IIc
Nostrano del Brenta
Resistente 142
Gojano
Geudertheimer-hybridit
Beneventano
Brasile Selvaggio ja sen kaltaiset lajikkeet
Fermentoitu Burley
Havanna

IV. FIRE CURED

Kentucky ja sen hybridit
Moro di Cori
Salento

V. SUN CURED

Xanti-Yakà
Perustitza
Samsun
Erzegovina ja sen kaltaiset lajikkeet
Myrodata Smyrnis, Trapezous ja Phi I
Muu kuin perinteinen Kaba Koulak
Tsebelia
Mavra

VI. Basmas

VII. Katerini ja sen kaltaiset lajikkeet

VIII. Perinteinen Kaba Koulak
Elassona
Myrodata Agrinion
Zichnomyrodata